

prima instanță – S. Procopciuc
instanța de apel – N. Budăi, A. Panov, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Kușnir Mariana în interesele societății cu răspundere limitată “Afină VSh”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dmitriev Alexandru și Matcovschi Nicolae împotriva societății cu răspundere limitată “Afină VSh” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației pentru restabilirea în funcție, achitarea altor plăți salariale pentru munca prestată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată “Afină VSh” și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 22 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 17 septembrie 2015 Dmitriev Alexandru și Matcovschi Nicolae au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Afină VSh” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamanților a plăților salariale pe lunile din 01 martie 2014 până la 01 septembrie 2014 a sumei de 12 200 lei, compensarea salariului în sumă de 6600 lei, încasarea plăților pentru munca prestată suplimentar în afara duratei normale a timpului de muncă în mărime de 6668,50 lei, a compensației pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele de sărbătoare nelucrătoare în sumă de 3273,48 lei, a indemnizației pentru timpul lucrat noaptea pe o perioadă de 3 ani de la 01 septembrie 2011 până la 01 septembrie 2014 în mărime de

29900,92 lei, compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată în sumă de 908,90 lei și încasarea prejudiciului moral în beneficiul reclamantilor în mărime de 59000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat, că Dmitriev Alexandr a fost angajat conform contractului de muncă nr. 22 din 01 noiembrie 2010 și acordului nr. 1 la Contractul individual de muncă nr. 22 din 01 noiembrie 2010, la SRL "Afina VSh" în funcția de paznic, pe o perioadă nedeterminată, iar Matcovschi Nicolae a fost angajat la SRL "Afina VSh" în funcția de paznic, conform contractului de muncă nr. 21 din 01 noiembrie 2010 și acordului nr. 1 la Contractul individual de muncă nr. 21 din 01 noiembrie 2010 pe perioada nedeterminată.

Invocă reclamanții că au fost eliberați nelegitim din serviciu de către angajatorul SRL "Afina VSh" la 01 iulie 2014, fără a se respecta prevederile Codului Muncii.

Reieșind din graficul de muncă stabilit pentru angajați în calitate de paznici, durata de muncă începea de la ora 20.00 până la orele 08.00, cu obligativitatea de raportare a situației la obiectul supus pazei începând cu orele 19.00 până la orele 06.10 dimineața. Pe parcursul perioadei 01 septembrie 2011-01 septembrie 2014 reclamanții au prestat muncă suplimentară, pentru care nu au fost remunerați în suma totală de 6668,50 lei.

Conform Registrului cu pontajul de evidență a timpului de lucru pentru anii 2011-2014 pe parcursul perioadei 01 septembrie 2011-01 septembrie 2014, reclamanții au prestat munca în zilele de sărbătoare pentru care nu au fost remunerați de către angajator, în suma totală de 3372,84 lei. Totodată reclamanții au prestat muncă pe timp de noapte pentru care iarăși au fost remunerați, în sumă totală de 29900,92 lei. Dat fiind faptul că la 01 septembrie 2014 angajaților le-a fost achitat salariu doar pentru luna februarie 2014, reclamanții solicită și încasarea de la pârât a sumei de compensare a plății pentru neachitarea în termen a salariului pentru lunile martie-iunie 2014.

Prin cerere suplimentară reclamanții au modificat cerințele din acțiunea inițială și au solicitat anularea ordinului de concediere din 30 iunie 2014 a lui Dmitriev Alexandr și Matcovschi Nicolae emis de către SRL "Afina VSh", modificarea clauzei cu privire la salarizare din cadrul contractului individual de muncă încheiat între SRL „Afina VSh”, în calitate de angajator și Dmitriev Alexandr, Matcovschi Nicolae în calitate de angajat, cu stabilirea remunerației în cuantumul minim stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 cu modificările ulterioare cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, încasarea de la SRL „Afina VSh” a despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la muncă în beneficiul lui Dmitriev Alexandr, în mărime de 40886,00 lei și în beneficiul lui Matcovschi Nicolae a despăgubirii în mărime de 41361,00 lei, încasarea de la SRL „Afina VSh” a unei compensații în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă în beneficiul lui Dmitriev Alexandr în mărime de 7009.05 lei și în beneficiul lui Matcovschi

Nicolae a compensației în mărime de 7090,53 lei, încasarea de la SRL "Afina VSh" a plăților salariale neachitate pentru munca prestată suplimentar în afara duratei normale a timpului de muncă în beneficiul lui Dmitriev Alexandr în mărime de 3013,84 lei și în beneficiul lui Matcovschi Nicolae în mărime de 2925,54 lei, încasarea de la SRL "Afina VSh" a plăților salariale neachitate pentru munca de noapte în beneficiul lui Dmitriev Alexandr, în mărime de 13435,48 lei și în beneficiul lui Matcovschi Nicolae în sumă de 13288.56 lei, încasarea de la SRL, Afina VSh" a plăților salariale neachitate pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele de sărbătoare nelucrătoare în beneficiul lui Dmitriev Alexandr în sumă de 2069,76 lei și în beneficiul lui Matcovschi Nicolae în sumă de 1125,60 lei, încasarea de la SRL, Afina VSh" în beneficiul lui Dmitriev Alexandr și Matcovschi Nicolae a prejudiciului moral cauzat prin eliberarea nelegitimă din serviciu în mărime de 2336,35 lei pentru fiecare și încasarea cheltuielilor de judecată, compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 22 decembrie 2015, acțiunea înaintată de Dmitriev Alexandru și Matcovschi Nicolae împotriva SRL, Afina VSh" s-a admis parțial.

S-a dispus a considera nul ordinul de concediere din 30 iunie 2014 a lui Dmitriev Alexandr și ordinul de concediere din 30 iunie 2014 a lui Matcovschi Nicolae emise de către SRL "Afina VSh", s-a modificat clauza cu privire la salarizare din cadrul contractului individual de muncă încheiat între SRL "Afina VSh" în calitate de angajator și Dmitriev Alexandr în calitate de angajat, cu stabilirea remunerației în cuantumul minim stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 cu modificările ulterioare cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, s-a modificat clauza, privind salarizarea din cadrul contractului individual de muncă încheiat între SRL "Afina VSh" în calitate de angajator și Matcovschi Nicolae în calitate de angajat, cu stabilirea remunerației în cuantumul minim stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 cu modificările ulterioare cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real.

S-a încasat de la SRL "Afina VSh" în beneficiul lui Dmitriev Alexandr despăgubirea pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 40886,00 lei, compensația în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă, în mărime de 7009,05 lei, plățile salariale neachitate pentru munca prestată suplimentar în afara duratei normale a timpului de muncă în mărime de 3013,84 lei, a plăților salariale neachitate pentru munca de noapte în mărime de 13435,48 lei, a plăților salariale neachitate pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele sărbătoare nelucrătoare în sumă de 2069,76 lei și a cheltuielilor de judecată, compuse din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

S-a încasat de la SRL "Afina VSh" în beneficiul lui Matcovschi Nicolae despăgubiri pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 41361,00

lei, compensația în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare în locul restabilirii la de muncă, în mărime de 7090,53 lei, plățile salariale neachitate pentru munca prestată suplimentar în afara duratei normale a timpului de muncă în mărime de 2925,54 lei, plățile salariale neachitate pentru munca de noapte în mărime de 13288,56 lei și plățile salariale neachitate pentru munca prestată în zilele de repaus și în cele sărbătore nelucrătoare în sumă de 1125,60 lei.

S-a încasat de la SRL "Afină VSh" în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2838 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL "Afină VSh" și s-a menținut hotărârea Judecătorei Orhei din 22 decembrie 2015.

La 12 mai 2016 avocatul Kușnir Mariana în interesele SRL "Afină VSh" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca tardivă și depuse fără respectarea procedurii prealabile.

În motivarea recursului a invocat că, consideră atât hotărârea primei instanțe cât, și decizia instanței de apel ca fiind neîntemeiate și care urmează a fi casate în conformitate cu prevederile art. 432 CPC, deoarece instanța a interpretat în mod eronat legea.

Susține recurentul că atât prima instanță cât și instanța de apel nu s-au expus asupra termenului de contestare a ordinelor de concediere cât și a faptului nerespectării procedurii prealabile a litigiului de muncă.

Indică recurentul că instanța de apel a examinat litigiul contrar art. 332 Codul muncii, conform căruia cererea scrisă a salariatului privind repararea prejudiciului material și celui moral se prezintă angajatorului. Angajatorul este obligat să înregistreze cererea respectivă, s-o examineze și să emită ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) corespunzător în termen de 10 zile calendaristice din ziua înregistrării acesteia, aducându-l la cunoștință salariatului sub semnătură,

Dacă salariatul nu este de acord cu ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului sau dacă ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) nu a fost emis în termenul prevăzut la alin. (1), salariatul este în drept să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată pentru soluționarea litigiului individual de muncă apărut.

Or, instanțele au aplicat eronat norma materială supra enunțată admîțînd cererea de chemare în judecată privind încasarea retribuițiilor salariale fără respectarea procedurii prealabile.

Indică recurentul că din conținutul cererii de chemare în judecată și a cererii de modificare a acțiunii este cert că reclamantii-intimați nu solicită contestarea ordinului de concediere din 30 iunie 2014 dar solicită restabilirea la locul de muncă potrivit art. 89 și art. 90 Codul muncii.

Invocă recurentul că reclamantii au înaintat tardiv cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului astfel, solicitînd repunerea în funcție iar din conținutul cerințelor neclare pentru părți instanța a anulat ordinul de concediere

din 30 iunie 2014 cu omiterea termenului de 3 luni, fără ca reclamantul să solicite repunerea în termen.

Sușține avocatul Kușnir Mariana în interesele SRL “Afină VSh” că instanțele au eplicat eronat și prevederile art. 84 alin. (5) Codul muncii, modificând cuantumul retribuirii muncii, prevăzută în contractul de muncă nr. 21 din 01 octombrie 2010, în perioada când au fost încetate relațiile contractuale dintre salariat și angajat.

Examinînd cererea de recurs declarată de avocatul Kușnir Mariana în interesele SRL “Afină VSh” completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică

modul de apreciere a probelor de către prima instanță și cea de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Kușnir Mariana în interesele SRL “Afină VSh”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Kușnir Mariana în interesele SRL “Afină VSh” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat